

ks. Eugeniusz Ziemann SCJ
dyrektor formacji stałej

WSTĘP

Rok 2026 w formacji stałej Polskiej Prowincji Księży Sercanów przebiega pod hasłem „Wspólna droga – życie braterskie we wspólnocie”. Warto podkreślić, że ten rok formacji jest kontynuacją założeń programowych Komisji Życia Zakonnego i Formacji Stałej związanych z 100. rocznicą śmierci Czcigodnego Sługi Bożego o. Leona Jana Dehona. W 2024 roku tematem wiodącym była problematyka dotycząca formacji osobistej w procesie formacji stałej (*Formacja osobista w procesie formacji stałej*, Kraków 2024). Refleksję nad tym zagadnieniem pogłębiały rekolekcje roczne i trzy sesje spotkań regionalnych. W roku jubileuszu 100-lecia śmierci o. Dehona myśl przewodnią w refleksji duchowej i historycznej stanowiły słowa Założyciela: „Wszystko dla Twojej miłości, o Serce Jezusa”, zapisane w jego *Testamencie duchowym*¹. Zawierają one istotę charyzmatu i duchowości o. Dehona, które przekazał członkom swojej rodziny zakonnej oraz Kościołowi. Publikacja pt. *Wszystko dla Twojej miłości, o Serce Jezusa* (Kraków 2025), wydana z tej okazji, stanowiła wartościową pomoc w pogłębieniu znajomości postaci i duchowości o. Dehona.

Obecny rok formacji jest poświęcony istocie życia sercańskiego w kontekście życia braterskiego we wspólnocie, opartego na kroczeniu wspólną drogą, w celu codziennej realizacji charyzmatu Założyciela i Zgromadzenia. Zewnętrzna forma tych spotkań formacyjnych nie uległa zmianie – siedem serii rekolekcji rocznych i trzy spotkania regionalne. Ich celem jest objęcie wszystkich

¹ O. Leon Jan Dehon, *Wspomnienia 1843-1877-1912*, Kraków 2020, s. 50.

członków prowincji, aby przekazywane im te same treści stanowiły punkt odniesienia w refleksji osobistej i wspólnotowej nad realizacją powołania. Cenny wkład w to dzieło wnosi niniejsza pozycja wydawnicza. Zawarte w niej artykuły prezentują bogactwo i złożoność problematyki wspólnej drogi w praktykowaniu życia braterskiego we wspólnocie. Ich autorami są: prof. Teresa Paszkowska, s. prof. Adelajda Sielepin, ks. lic. mgr Jakub Bieszczad SCJ, ks. dr Olav Hamelijnc SCJ, ks. prof. Stanisław T. Zarzycki SAC, ks. dr Leszek Poleszak SCJ, ks. dr Rubens Rieg SCJ i ks. dr Krzysztof Paluch SCJ.

Należy podkreślić, iż rok 2026 nie kończy obchodów sercańskich jubileuszy. W perspektywie pojawia się 80. rocznica kanonicznego erygowania Polskiej Prowincji Księży Sercanów (1947), 150. rocznica założenia Zgromadzenia (1878), 100. rocznica przybycia Księży Sercanów do Polski i osiedlenia się w Krakowie-Płaszowie (1928).

Miniony rok kalendarzowy i liturgiczny obfitował w Kościele w wydarzenia, które były głównie związane z obchodem Roku Jubileuszowego pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”. Otworzył go w wigilię Bożego Narodzenia papież Franciszek, którego Bóg odwołał do wieczności w drugi dzień Świąt Wielkanocnych, 21 kwietnia 2025 roku. Na jego następcę został wybrany 8 maja 2025 roku, przez 133 kardynałów, kard. Robert Francis Prevost – augustianin, który przyjął imię Leon XIV.

Dynamicznie rozpoczęty pontyfikat gromadził w Wiecznym Mieście liczne rzesze wiernych różnych stanów, powołań i zawodów. Odprawiane przez Leona XIV nabożeństwa i udzielane audiencje realizowały synodalną misję odnowy Kościoła w oparciu o nauczanie Soboru Watykańskiego II. W czasie październikowej pielgrzymki jubileuszowej osób konsekrowanych do Rzymu papież w swoim słowie wezwał je do powrotu do własnego serca, aby odkryć w nim na nowo nieprzemijającą iskrę ożywiającą początki historii zgromadzeń. Osoby konsekrowane jako „pielgrzymi nadziei na drodze pokoju” są wezwane do dialogu z poszanowaniem różnic i zauważenia oblicza Chrystusa w drugim człowieku. W odniesie-

niu do licznych kryzysów w życiu konsekrowanym papież podkreślał, że nadzieja chrześcijańska nie bazuje na liczbach i dziełach, ale na tym, komu się zawierzyło (por. 2 Tm 1,12).

Pierwszym dokumentem Leona XIV jest *Adhortacja apostolska „Dilexi te” o miłości do ubogich* (Rzym 2025), o powrocie do źródła – miłości Boga. Projekt adhortacji przygotował papież Franciszek pod koniec swojego życia, zaś jej ostateczny kształt pochodzi od ojca świętego Leona XIV, który stał się jej autorem. Bogate treści tego dokumentu stanowią program duchowy jego pontyfikatu. Zdaniem papieża obowiązki wobec ubogich i cierpiących, w których „objawia się samo serca Chrystusa, Jego uczucia i najgłębsze decyzje”, winny bazować na miłości bliźniego i kroczeniu drogą uświęcenia.

W kontekście adhortacji jawi się encyklika papieża Franciszka *Dilexit nos*, o miłości ludzkiej i Bożego Serca Jezusa, wydana w 2024 roku. Jak zauważa Leon XIV, stanowi ona powrót do podstaw wiary katolickiej opartej na bogatej tradycji i nauczaniu Kościoła, zwłaszcza św. Katarzyny ze Sieny, św. Franciszka Salezego, przedstawicieli francuskiej szkoły duchowości, św. Teresy z Lisieux, św. Karola de Foucauld i św. Jana Pawła II, a także praktykowanego w Kościele nabożeństwa i kultu do Bożego Serca, które zostały przekazane w XVII wieku w czasie objawień w Paray-le-Monial.

Przed zakończeniem Roku Jubileuszowego 2025 papież Leon XIV wydał list apostolski pt. *Wierność, która rodzi przyszłość* w 60. rocznicę ogłoszenia przez Sobór Watykański II dekretu *Optatam Totius* (o formacji kapłańskiej) i *Presbyterorum Ordinis* (o posłudze i życiu prezbiterów). Doniosłość tych dekretów potwierdza odnowa teologii i duchowości kapłaństwa sakramentalnego, zapoczątkowana przez papieża św. Pawła VI. Zapewne współczesne zawirowania, które kwestionują wartość tożsamości kapłańskiej, przyczyniły się do odczytania nauczania soborowego w kontekście wierności, która rodzi przyszłość. Zdaniem Leona XIV wierność w misji apostolskiej prowokuje refleksję nad przyszłością posługi kapłańskiej i daje radość z powołania. Oczekiwana odnowa całego Kościoła za-

leży głównie od ożywionej duchem Chrystusa posługi kapłańskiej. Wierność, będąca łaską Bożą i drogą prowadzącą do nawrócenia, sprawia, że powołany z radością przyjmuje wezwanie Chrystusa. Papież, rozważając znaczenie wierności w misji kapłańskiej, konfrontuje ją w relacji do służby, braterstwa, synodalności, misji i przyszłości. Zachęca też do otwarcia umysłu na prorocze przesłanie dekretów *Presbyterorum Ordinis* i *Optatam Totius*, aby z nich czerpać inspirację dla drogi Kościoła. Wzorem w praktykowaniu wierności kapłańskiej jest Niepokalana Dziewica – Matka Dobrej Rady i św. Jan Maria Vianney – proboszcz z Ars, który powiedział: „Kapłaństwo to miłość Serca Jezusa”.

W kontekst formacji stałej w 2026 roku wpisuje się temat programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce na rok 2025/2026: „Uczniowie – misjonarze”. Opracowany przez ekspertów, podkreśla on, iż każdy ochrzczony jest wezwany do osobistego spotkania z Jezusem (uczeń), a także do aktywnego dawania świadectwa wiary (misionarz). Głównym celem jest zaś formacja różnych powołań chrześcijańskich w celu osiągnięcia osobistej doskonałości w procesie odnowy Kościoła.

TERMINY REKOLEKCJI I SPOTKAŃ FORMACYJNYCH W 2026 ROKU

Rekolekcje

- 11-16 stycznia Zakopane
(dla współbraci głoszących misję i rekolekcje)
- 13-17 kwietnia Stopnica
- 17-21 sierpnia Stadniki
- 21-25 września Kluczbork
- 12-16 października Stopnica
- 19-23 października Zakopane
- 16-20 listopada Kluczbork

Wszystkie serie, z wyjątkiem styczniowej, poprowadzi o. Jacek Dębek CSsR.

Spotkania formacyjne

- Stopnica 22 maja
szczególnie dla wspólnot: Chmielów, Koszyce Małe, Lublin I i II, Olsztyn, Ostrowiec Św., Pliszczyn, Stopnica, Tarnów, Warszawa I i II;
- Stadniki 19 czerwca
szczególnie dla wspólnot: Binczarowa, Glisne, Florynka, Kraków I-IV, Stadniki, Węglówka, Zakopane;
- Kluczbork 18 września
szczególnie dla wspólnot: Bełchatów, Jasienica, Kalisz, Kęty, Kluczbork, Sosnowiec.

Prowadzący: ks. Jan Seremak CSMA.